

Siz Gelince

– poet19 · 17 Ekim 2014

Eskiden küçük kavgalar olurdu, küçük kıskançlıklar
Tavuktan kazdan sebeplerle
Bahçeden bağdan nedenlerle küserdik
Fakat eskiden birinin acısı diğerinin suskunluğu demektir
Heybemizi alıp gitmezdik küsen yüzlerden
Üç gün asılırdı suratlar dördüncü gün gülerdik
Eskiden azı bile beraber yerdik

Eskiden fakirdik lakin zengindi vicdanlarımız
Ağlamayı bilirdik ağdıyla başkasının
Başkasının sevincine koşar
Düğün dernek bayram seyran eylerdik
Öyle nasır tutmazdı nefretlerimiz
Sevgilerimiz de küflenmezdi çabucak

Tandırda beş kadın birden aş ederdi ekini
Tarlada beş adam kazma sallardı ekmeğe
Bahçede beş çocuk bir elmaya seğirdirdi
Yine de payda olmazdı keşmekeş
Beş kız dikerdi bir gelinin heybesini
Beş olan taşırdı omuzda bir yiğidi
Ucuz sevinçler ve ucuz kederler ülkesinde
Bir bizce yaşarken mesuttuk

Heyhat bugün bir de siz çıktınız
Hudutlar çizdiniz bizim aramıza
Ve sizden olmayana ölüm yağdırdınız
Zulüm koydunuz payına 'biz' diyenin
Ve siz en çok vicdanları tükettiniz

Bütün saf çocukların beyinlerini oyduunuz
Komşunun sevincini kundakladınız
Akrabanın hüznünü
Umudun kanatlarını tayyarenize bağladınız
Ve siz yalnızca size güldünüz size ağladınız

Kardeşi kardeşe kadını eşe düşürdünüz
Evladı babaya babayı gama düşürdünüz
Siz sizden olmayanı acıya sürdünüz
Çocukları yaftalayıp dilinizce
Kiralık tellallarla dağıttınız renginizi
Siz geldikten sonra ölüm iyi ve kötü diye ayrıldı
Siz geldikten sonra
Kahramanken bir gün öbür gün hain olundu
Hainken dün yarın kahraman olundu
Ucuzladı lügatteki kelimeler

Camilerde hakka dururduk evvel
Halkla dururduk çardaklarında
Ve her daim iman olurdu dostluğun bardaklarında
Lakin mihrap ağladı siz geldikten sonra
Minber ağladı
Çünkü imam unuttu kitabın dediğini
Sizin dediğinize daldı yüreği ve aklı
O yüzden biz hiç çayla coşmadık bir daha

Makamlar ve paraydı en büyük dost
Çünkü siz geldikten sonra ilim düştü çöpe
Siz ve biz artık bir girdabın içinde
Oturup gaflet sofrasına
Önce vicdanımızı sonra aklımızı yedik